

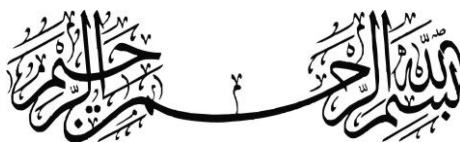
روژه

د رحمت، برکت او مغفرت میاشت

لیکنه:

سید محبوب شاه ساجد

Ketabton.com

پېژندنه:

❖ د کتاب نوم : روژه د رحمت، برکت او مغفرت میاشت

❖ مؤلف : مولوي سيد محبوب شاه (ساجد)

❖ خپرندوی : صداقت خپرندویه ټولنه/کندهار

❖ ډیزاین : محمد عمر

❖ کمپوزر : اسد الله ارمانی

❖ چاپکال : ۱۳۹۰ش - ۱۴۳۲ق

❖ چاپشپږ : ۲۰۰۰ ټوکه

روژه د رحمت، برکت او مغفرت میاشت

ټوله ستاینه هغه پروردگار لره ده، چي د بشریت د نېکمرغۍ لپاره یې د کال په اوږدو کې پر مسلمانانو یوه داسې مبارکه میاشت لورولې ده چي هغه په مادي او روحي لحاظ د ګټو او اجر و نو او په جسمي او رواني لحاظ له الهي حکمتونو څخه ډکه ده.

هغه د بډای او مسکین، پادشاه او ګدا لپاره د مساوات میاشت ده، هغه د پرشور ځنی اسلامي کورس دی. چي د روغتیا پالني تر څنګ د اجتماعي تعاون، هم آهنگۍ او همدردۍ عملي درسونه ښيي، هغه د نوافلو، عباداتو، صیام او قیام او عالي اخلاقي روزني تربیتګاه ده او درود او سلام دي وي د الله تعالی پر هغه غوره او ګران محبوب رحمة العالمین ﷺ چا چي تر دغه میاشت مخکي به یې لا مټي وړ و نغښتي او د عبادتونو تر څنګ به یې د سخا دسترخوان د غریبو او بېوزلو انسانانو د

خوشحاله کولو لپاره وغوروی او د سخا درجه به یې د نور کال په پرتله په همدغه میاشت کې نهایی نقطې ته لوړېدلې، او د هغه پرتولو ملگرو او پلویانو چا چې د دین د خپرولو په لاره کې یې له هیڅ ډول قربانۍ څخه سر نه دی غړولی او پر هغه چا چې د قیامت تر ورځې د هغوی پرتگلاره روان وي او پر موږ ګنګارانو چې د رسول الله ﷺ غوره امت ته مو نسبت کیږي. آمین
اما بعد !

د روژې مبارکه میاشت د عادت سره سمه هر کال د مسلمانانو مېلمنه کیږي، موږ د سر په سترگو وینو، چې ډېر وروڼه د دې میاشتي له راتګ څخه مخکې له دنیا څخه رخصت سي، د اعمالو سلسله یې قطع سي او قسمت یې نه وي چې د ژوندیو انسانانو سره یو ځای د همدغه مېلمنې میاشتي هر کلی وکړي او د هغې له فیوضاتو څخه ګټه واخلي، خو نېکمرغه هغه څوک دی، چې دا میاشت ورباندې راغله او د هغې د هر کلي لپاره یې پشپړه تیاری نیولی وي، مخکې یې په فلسفه ځان پوهولی وي او په مطلوب شکل دا مبارکه مېلمنه میاشت وپالي او له برکتونو او له هري لحظې څخه یې ډېره ګټه واخلي.

گرانو مسلمانانو!

منځکي تردې چي دا مبارکه میاشت راوړسېږي، راحی چي په بشپړه امانتداری او رښتینولي له ځانه سره ځیني پوښتني مطرح کړو، ترڅو دا میاشت به له خالصي توبې، طاعت او عبادت څخه زموږ د لاسه ولاړه نه سي او د هغې قیمتي شېبې وړیا ضایع نه سي. خدای ﷻ خبر چي بل کال به موږ او دغه د برکت، مغفرت (بخښني) او رحمت میاشت سره مخ سو او که نه.

آیا موږ په همدغه مبارکه میاشت کي د توبې ایستلو عزم کړی دی؟ آیا له گناهونو او منکراتو څخه مو د لاس د اخیستلو او د کایناتو د لوی پروردگار سره د نیکو اعمالو د سرته رسولو او د یوې نوي صفحې د پرانیستلو اراده کړې ده؟

آیا موږ د دې مبارکي میاشتي د ورځني عبادت لپاره یو منظم تقسیم اوقات برابر کړی دی، چي د هغه له مخي د همدغه مبارک موسم د شپو او ورځو هر کلی وکړو؟

که موږ رښتیا هم پر تېر وخت پښېمانه یو، چي هسي مو له لاسه ووت او په راتلونکي کي د گناهونو او شرعي مخالفتونو د پرېښودلو هوډ مو کړی وي نو رښتیا هم چي موږ د ژوندانه په ارزښت پوه سوي یو او نور به خپله آینده رغوو، په همدې شکل به موږ له معنوي سکون او د الله تعالی ﷻ له نعمتونو څخه لذت واخلو او که مو همدا موسم هم تش د تېر په شان له لاسه ووت نو په دې باید وپوهیږو، چي خپل عمر مو ضایع کړ او نېکمرغي مو په برخه نه سوه.

امام ابن الجوزي رحمۃ اللہ علیہ فرمایي:

انسان ته په کار ده، چي د خپل وخت عزت او قدر وپېژني او یوه شېبه هم د الله تعالی د رضاء د لاس ته راوړلو څخه پرته په بل څه کي ضایع نه کړي او یو تر بل غوره او نېک کارونه او نیکی خبري ځان ته خپلي کړي او تل یې د خیر د کارونو د اسي پوخ نیت کړی وي چي کله هم پکښي سستي او ستوماني محسوس نه کړي.

له عامر بن قیس رحمۃ اللہ علیہ څخه نقل سوی دی، چي یو چا ورته وویل: خبري راسره وکړه، هغه په جواب کي ورته وویل: دیو څو شېبو لپاره لمر

ونيسه زه به خبري درسره وکړم.

رښتيا هم چي عمر ډېر په چټکي روان دی.

هغه څوک چي دنيوي کاروبار او تجارت کوي يوه شېبه هم د يوه ډېر نژدې ملگري لپاره وخت نه ضايع کوي او که کله هم د گټي يو چانس ورته په لاس ورسې نو پالتويې له لاسه نه ورکوي او که يې له لاسه ووزي ډېر ورباندي خواشینی او غمجن وي. موږ داسي اخروي موسمونو چي په هغه کي د الله تعالی سره تجارت زموږ لپاره زياتي گټي لري ولي په پام کي نه نيسو، ترڅو د نيکو عملونو او عبادتونو لورته گرندي سو او هغه ستري گټي چي د الله تعالی له لوري ثوابونه او اخروي بې شمېره نعمتونه او دنيوي نېکمرغۍ دي لاس ته راوړو.

دغه دروژې مياشت هغه لوی فرصت دی، چي نېکان ورته تياری نيسي او پر هېزگاران ډېر ورته خوشحاله وي او وينس مسلمانان يې په ډېر مينه انتظار باسي. دا مياشت د گناهونو د بخښلو، د جنت د گټلو او د جهنم له عذابونو څخه د نجات موسم دی، خود هغه چا لپاره چي زړه يې روغ، اندامونه يې په شرعي موازينو برابر وي او د همدغي مبارکي مياشتي

ورځي په خوب کولو او شپه يې په قطعه بازی، د تلوېزوني فلمونو او ډرامو په کتلو او په بې ځايه محفلونو تيري کړي نو د روژې نيولو له اجر او ثواب څخه پېشکه بې برخي سو.

دا د گوتو په شمېريو خو شپې او ورځي دي، چي کله مياشت رادېره سي ورباندي پوه نه سو، چي څرنگه ووتله نور اړخې چي له دې اخروي تجارتي موسم سره په هغه شکل تعامل وکړو لکه د دنيا د تجارت له موسمونو سره چي يې کوو، که رښتيا مو په دې يقين وي چي يوه ورځ له دې فاني نړۍ څخه تلونکي يو او هلته موږ د نیکو اعمالو سرمايي ته اړتيا لرو.

رسول الله ﷺ فرمايي:

عن ابي هريره ؓ قال: قال رسول الله ﷺ رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ ذَكَرْتُ عَنْهُ فَلَمْ يَصِلْ عَلَى وَرَغِمِ أَنْفِ رَجُلٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانُ ثُمَّ انْسَلَخَ قَبْلَ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ وَرَغِمَ رَجُلٌ أَدْرَكَ عَنْهُ ابْوَاهُ الْكِبَرِ فَلَمْ يَدْخُلْهُ الْجَنَّةُ. (رواه الترمذي)
ترجمه:

له ابو هريره ؓ څخه روايت دی، چي رسول الله ﷺ وفرمايل: دهغه چا

دي پزه په خاورو سپېره سي، چي زه يې په مخ کي ياد کړل سم او پر ما درود
ونه وايي او د هغه چا دي پزه په خاورو سپېره سي چي د روژې مياشت ورته
راغله او ورڅخه ووتله مخکي له دې چي د ده گناهونه پکښي وبخښل سي
او د هغه چا دي پزه په خاورو سپېره سي چي په ژوند کي يې مور او پلار
سپين ږيري سي او دى جنت ته نه دننه باسي (يعني د هغوى خدمت ونه
کړي).

د روژې فضایل

د رمضان د مياشتي روژه نيول د هجرت په دوهم کال کي د شعبان د
مياشتي په دريمه د دوشنبې په ورځ فرض سوه. د هغې فرضيت په قرآنکريم
او نبوي احاديثو او د امت په اجماع سره ثابت سوى دى، په قصد سره يې
خوړل لوى جرم، کبيره گناه او ډېر خطرناک کار دى او منکري يې بېله شکه
کافر دى، فرضيت يې په لاندې مبارک آيت سره ثابت دى، الله تعالى ﷻ
فرمايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ (سورة البقره- ١٨٣ آيت)

ترجمه: اي هغو کسانو، چي ايمان مور اوړی دی پرتاسو باندې روژه نيول فرض گرځول سوې ده، لکه له تاسو څخه مخکي (پرامتونو، قومونو او پيغمبرانو باندې چي فرض کړل سوې وه) د دې لپاره چي ځانونه د گناهونو څخه وساتئ او د تقوا خاوندان سئ.

په بل مبارک آيت کي الله تعالی ﷻ فرمايي:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ

الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ (سورة البقره-

١٨٥ آيت)

ترجمه: دروژې مياشت هغه مياشت ده چي په هغې کي قرآن کریم نازل سوی دی، چي هغه (قرآن کریم) د خلکو لپاره هدايت، لارښوونه او ښکاره

دلیلونه دي چي حق او باطل سره بېلوي، نو کوم مکلف مسلمان چي دا میاشت ولیدله نو ضروري دي دهغې میاشتي روژه ونیسي.

رسول الله ﷺ فرمایي:

عن بن عمر رضی الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: بنی الاسلام علی خمس شهادة ان لا اله الا الله و ان محمداً رسول الله و اقام الصلاة و ايتاء الزكاة والحج و صوم. (صحيح البخاري)

ترجمه: د عبدالله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چي رسول الله ﷺ وفرمایل:

د اسلام دین پر پنځو شیانو جوړ دی.

۱. دا شاهدي ورکول، چي د الله تعالی ﷻ نه پرته بل څوک د عبادت وړ او لایق نسته، دا شاهدي ورکول چي محمد ﷺ د الله تعالی ﷻ رسول او پیغمبر دی.

۲. او د لمانځه درول (کول).

۳. او د زکات ورکول.

۴. د حج اداء کول.

۵. د رمضان د میاشتي روژه نیول.

رسول الله ﷺ فرمايي:

عن ابي هريرة ؓ قال: قال رسول الله ﷺ من صام رمضان ايماناً و احتساباً غفر له ماتقدم من ذنبه. (صحيح البخاري)

ترجمه: د ابي هريرة ؓ څخه روايت دی، چي رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چي له الله تعالیٰ ﷻ د اجر او ثواب د غوښتلو په نيت درمضان د مياشتي روژې د ايمان او عقيدې په رڼا کي ونيولې، نو د هغه تېر کړنځايونه به ټول وروبخښل سي.

په بل حديث شريف کي راغلي دي:

عن ابي هريرة ؓ عن النبي ﷺ قال: اذا دخل شهر رمضان فتحت ابواب السماء و غلقت ابواب جهنم و سلسلت الشياطين. (صحيح البخاري)

ترجمه: حضرت ابو هريرة ؓ د پيغمبر ﷺ څخه روايت کوي چي هغه مبارک فرمايلي دي، چي: کله درمضان مياشت داخله سي د آسمان دروازې خلاصي سي او د جهنم دروازې وتړل سي او شيطانان په ځنځيرونو وتړل سي.

د حضرت سهل ؓ څخه روايت دی، چي رسول الله ﷺ وفرمايل، چي په

جنت کي يوه دروازه ده چي ريان نومېږي، روژه لرونکي به پرهماغه دروازه جنت ته ننوزي او بل به هيڅوک له هغې دروازې څخه نه ننوزي، اعلان به وسي، چي چيرته دي روژه لرونکي؟ هغوی به (جنت ته) ولاړ سي او بل به هيڅوک نه ننوزي چي کله هغوی (روژه لرونکي) دننه سي وبه تړله سي او په هغه دروازه به بيا هيڅوک جنت ته دننه ولاړ نه سي (يعني دا دروازه د روژاتيانو لپاره ځانگړې سوې ده). (رواه البخاري)

همدا ډول په بل مبارک حديث کي راغلي دي:

د حضرت ابوهريرة رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي چي کله د روژې مياشت راوړسېدل نو رسول الله ﷺ وفرمايل:

تاسي ته يو داسي مبارکه مياشت راغله، چي د هغې د روژو نيول پر تاسي فرض گرځول سوې ده. په هغې کي د جنتونو دروازې خلاصېږي او د دوږخ دروازې تړل کېږي او سرکښه شيطانان قيدکړل کېږي په همدغه مياشت کي يوه شپه ده چي تر زرو مياشتو غوره ده څوک چي يې له خير څخه محروم سو نو هغه له هري گټې څخه بې برخي سو. (سنن النسائي)

په بل حديث کي فرمايي: د ابوهريرة رضي الله عنه څخه روايت سوی دی، چي

رسول الله ﷺ وفرمايل: ستاپروردگار وايي: د هري نېکۍ بدله له لسو
چندو څخه نېولې تر اوو سوو پوري کيږي، الله تعالى فرمايي چي روژه زما
لپاره نيول سوې ده او زه به بنده ته د هغې بدله او ثواب ورکوم او روژه د اور
څخه ډال دی او د روژاتي د خولې بوی الله تعالى ته د مشکو تر خوشبويي
زيات خوشبويه دی، نو که يو ناپوه په جهالت سره په روژه لرونکي تېری
کوي نو ورته ودي وايي چي زما روژه ده. (رواه ترمذي)

په بل حديث کي فرمايي: د حضرت ابوهريرة ؓ څخه روايت دی، چي
رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چي (په روژه کي) درواغ ويل او د گناه کارونه نه
پرېښودل نو الله تعالى چا ته ضرورت نه لري. چي خوراک او چښاک ورته
پرېږدي. (رواه البخاري)

د روژه نيونکي لپاره دوې خوشحالي

امام بخاري په خپل کتاب د سند سره ذکر کړي دي: (لصائم فرحان
يفرحهما: اذا افطر فرح و اذا لقي ربه فرح بصومه).

ترجمه: د روژه نیوونکي لپاره دوې خوشحالی دي، چي هغه خوشحاله کوي: کله چي ما بنام روژه ماته کړي نو خوشحاله سي او کله چي د الله تعالی سره مخ سي نو بیا په خپله روژه خوشحاله سي.

د روژه نیوونکي دعا نه ردیږي، يعني قبلېږي

د حضرت ابوهريرة رضي الله عنه څخه روایت دی چي پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: د درو کسانو دعا نه ردیږي: عادل پاچا، روژه نیوونکی ترڅو چي روژه ماته کړي او مظلوم. (سنن ابن ماجه)

د قدر د شپې فضيلت

د قدر شپه د روژې په مياشت کې تر ټولو غوره او بهترينه شپه ده، الله تعالی ﷺ په قرآن کریم کې فرمايي:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ

الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ (سورة القدر- ۱، ۲، ۳ آيتونه)

ترجمه: موږ نازل کړی دی دغه (ټول قرآن) د قدر په شپه او خه شي پوه کړې ته (اې محمده) چې د قدر شپه خه ده (د عزت او شرافت له پلوه؟) د قدر شپه غوره ده له زرو مياشتو څخه (هغه زر مياشتې چې دغه د قدر شپه پکښې نه وي).

سبحان الله! گرانو مسلمانانو تاسې زرو مياشتو ته حساب وکړئ چې څو کاله کېږي، يعني په دغه شپه کې طاعت او عبادت د زرو مياشتو تر عبادت هم زيات دی.

رسول الله ﷺ فرمايي: هغه څوک چې د ايمان او اجر له امله د قدر شپه

ويښه کړي (عبادت پکښې وکړي) مخکني گناهونه به يې ورته وبخښل
سي... د حديث نوره برخه مخکي ترجمه سوې ده. (صحيح البخاري)

د قدر د شپې مخصوصه دعا

اللهم انک عفو تحب العفو فاعف عنا!

د روژې فضایل دومره ډېر دي که ټول حديثونه يې راټول کړل سي يو
لوی کتاب ځني جوړېږي. دلته همدومره کفايت کوي په نورو کتابونو کي
يې کتلاى سئ.

د روژې په قصداً خوړونکي لوی بد بخت دی

د حضرت ابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی، چي رسول الله ﷺ وفرمایل:

کوم سړی چي د شرعي عذر نه پرته د رمضان المبارک یوه روژه وځوري، نو که د روژې د میاشتي پرته ټول عمر روژه ونیسي د هغې یوې روژې حای نه نیسي. (رواه احمد، ترمذي و ابوداود)

ګرانو مسلمانانو وروڼو او خویندو!

په دې کي څه شک نسته چي رمضان مبارکه میاشت د اجرونو او ثوابونو میاشت ده. د الله تعالی نېک بندگان او د خیر غوښتونکي انسانان دغه میاشت یو طلايي فرصت ګڼي ترڅو په دغه موسم کي د خپلو نېکیو په ذخیره کي زیاتوالی راولي ځکه خو هغوی د اجر او ثواب په کارونو کي دومره زیات مشغول وي چي هیڅ یوه دنیوي کار ته یې وړپام هم نه وي، هغوی نه یوازې دا چي دورځي لخوا روژه نیسي او اړینه انساني ټولنه کي د خیر او ثواب پروګرامونه پر مخ بیايي بلکي شپه یې هم ټوله په نفلونو او

قيام او تلاوتونو او د خير د کارونو د کولو لپاره په پلان گذاري تېريږي،
 خپله هم ديني علم حاصلوي نورو ته يې هم وربښي، په دعوت او مجاهده
 بوخت وي، خلک په نېکيو امر کوي او د بدو څخه يې منع کوي او د
 ستوماني احساس هم نه کوي، په مقابل لوري کي موږ داسي کسان هم
 وينو چي روژه خونيسي او مسلمانان دي خو د زياتي خواشيني ځای دی
 چي په همدغه مبارکه مياشت کي يې د هغې له برکتونو څخه هيڅ گټه نه وي
 اخيستي. معمول يې هم داسي وي چي د ورځي په معامله کي درواغ، قسم،
 په خبرو کي غيبت، بنکنځل، د مسلمان خطا ايستل، غبن فحش او شپه يې
 په کرمبوټ، شطرنج، قطعه بازی، فلمونو او ډرامو په کتلو او اورېدلو تېره
 سي، پېشلمی کړی يا نه کړی د سهار لمونځ کړی يا نه کړی په روژه مات
 دومره ډوډی و خوري چي بيا د ماخستن لمونځ او تراویح هم ورځني پاته
 وي.

دغه وروڼه او خویندي بايد وپوهوو ځکه دا زموږ او ستاسي ديني
 مسئوليت دی او د الله تعالی په دربار کي د ځان او ټولو مسلمانانو لپاره د
 هدايت دعا وکړو.

نن چي د مسلمانانو ډېر بد حال دی او خصوصاً پر موږ افغانانو چي دا
دېرش کاله د الله تعالی مختلف عذابونه نازل دي او ورځي تربلي په مختلفو
مصیبتونو کي اخته کېږو د دې عذابو تر ټولو لوی سبب زموږ او ستاسي
گناهونه دي موږ او تاسي په شعوري او غیر شعوري توگه په مختلفو
گناهونو اخته یو، تر څو چي د الله تعالی په دربار کي په اخلاص توبه ونه
کارو تر څو چي د مسلمانانو په حیث خپل دیني او اسلامي مسؤلیتونه ونه
پېژنو او ورته متوجه نه سو نو خدای مه کړه دا عذابونه به نور هم زیات سي،
نور اخی چي په گډه ټول هیوادوال د دغه الهي فرصت نه په استفادې سره په
دغه مبارکه میاشت کي خپل پروردگار ته رجوع وکړو او په ټولیزه توگه په
ډېر اخلاص، صداقت، رښتیني او نصوحاً توبه وکارو، الله دي موږ او تاسي
ته توفیق راکړي. آمین

د روژې حکمتونه

د رمضان د مبارکي میاشتي روژې په اسلامي شریعت کې له یوې خوا د الله تعالیٰ لخوا فرض کړل سوی عبادت او د اسلام دریم رکن ګڼل کیږي خو له انساني پلوه هم زیات حکمتونه او اضافي ګټې لري، چي په لنډ ډول اشاره ورته کیږي:

۱. د روژې روحي ګټه:

روژه د انسان روح تصفیه کوي او هغه ته صبر، قوت او استقامت وربخښي، د روژې د رواوالي خورا ارزښتناک حکمت د نفس او روح تزکیه ده، د روژې په واسطه کولای سو، چي پر نفس باندي غلبه حاصله کړو، او پر نفس باندي غلبه حاصلول او هغه په قابو کې راوستل او الهي حکومت او قانون ته د هغه چمتو کول او برابرول په اسلام کې د انسان څخه یوه حتمي او ضروري غوښتنه ده.

حضرت شاه ولي الله رحمۃ اللہ علیہ په خپل کتاب حجة البالغه کې لیکي:

روژه پر نفس باندې د غلبې لپاره روا سوې ده لکه الله تعالی چي
فرمایلي دي: لعلمک تتقون! (بنایي چي تاسي پر هېزگار ه سئ) او لکه چي
رسول الله ﷺ فرمایلي دي:

فان الصوم له وجاء (یقیناً روژه د هغه چا لپاره چي جنسي غریزه او
شهوت لري او د نکاح قوت نه لري د ناوړه شهوت له منځه وړونکې ده، یوه
پوره او صحیحه روژه هغه ده، چي د خپرونکو حیواناتو (ځناورو) د
خوینو او شیطاني ناوړه شهواني اقوالو او افعالو څخه پکښې هم ځان
وژغوري، ځکه چي دغسي افعال او اقوال نفس ته بد او ناوړه اخلاق او
خوینونه وریادوي او فاسدو کارونو ته یې راباسي. (حجة البالغة، ۱۲۵/۲
منخ)

علامه ابن الهمام رحمه الله علیه په فتح القدير کي په دې معنی لیکلي دي: الله
تعالی روژه د گڼ شمېر گټو لپاره روا کړې ده، چي د هغې د ډیرو غټو گټو
څخه یوه دا ده چي پر بدو باندې امر کوونکی نفس آراموي او کنترولوي
یې.

۲. اقتصادي گټي:

روژه د دې تر څنګ چې د الله تعالی یو ځانګړی عبادت دی. د روژه لرونکي لپاره اقتصادي ګټه هم لري روژه هغه ته د دې بنسټونه کوي چې هغه باید سپما وکړي او تل په مړه خپته ونه ګرځي، هغه د دې پر ځای چې په څلېرویشته ساعتونو کې درې او یا څلور ځلي خپل خپتي ته خواړه ور کښته کړي کولای سي یو ځل او یا دوه ځلي یې په متوسطه توګه مړه کړي، په دې شکل روژه لرونکی کولای سي د خپل څلېرویشته ساعته د خوړو لګښت %۳۵ فیصده ته راکم کړي.

هغه سپېڅلي خواړه چې روژه یې د روژه لرونکي له خپتي څخه سپموي که روژه لرونکی د بېوزلي طبقې څخه وي کولای سي د هغه د معیشت معیار په دې وجه بهتر کړي چې د هغه د یوې ورځې د خوړو مصارف د روژې په برکت د درو ورځو لپاره کفایت کولای سي.

او که روژه لرونکی د شتمني طبقې څخه وي هم د روژې له برکته یې د سپما پروګرام د مساکینو او د هغه په څنګ کې د اوسېدونکو ګاونډیانو او بېوزلانو پر اقتصادي حالت مثبت اثرات پرېباسي هغه په دې شکل چې هغه خواړه چې هغه د خوراک څخه سپمېږي کولای سي د دې پر ځای چې خراب

سي پر نژدې ګاونډيانو مساګينو باندي ووېشي، بل دا چي هغه مصارف چي د يوه سرمايه دار په ورځني خوراک باندي دوه يا درې ځلي لګول کېدل اوس د روژې په برکت يو ځل لګول کيږي، چي کولای سي د پېشلمي لپاره هم استفاده ورڅخه وکړي. دا سپېڅلي مصارف روژه لرونکي کولای سي د ټولني د لوېدلو افرادو د اقتصادي حالت د ښه والي لپاره ولګوي، چي يا خو هغوی ته خوراکي مواد په واکلي او يا ورته د کار او روزګار ځيني مواقع برابر کړي او يا يې يو بل اجتماعي مشکل ورباندي ختم کړي.

۳. اجتماعي ګټي:

همدا راز روژه هر مسلمان ته د شتمني قدر ورپېژني، د الله تعالی بې شماره نعمتونه چي د انسان ډېر لږ ورته پام کيږي خو روژه يې ورته متوجه کوي چي د همدغو نعمتونو شکر ادا کړي، روژه امير او فقير، پادشاه او ګدا او د ټولني ټول طبقات په مساوي شکل د يوه او بل په څنګ کي د روي، روژه موږ انسان ته د لوږي تکليف ورپېژني او تېري مسلمان ته د اوبو اهميت ورپېژني، روژه سرمايه داران او بډايان پوهوي چي د ټولني لوېدلي طبقات چي د وسايلو د کمښت سره ټول ژوند لاس او ګرېوان وي څرنگه د

لوږي له هغه مشکل سره ټول ژوند ډغري وهي کوم چي هغه يې د يوې ورځي لپاره د تحمل تاب نه لري. ځکه خو الله تعالی د هغې د فرضيت اصلي او اساسي مقصد دا بنودلی دی چي مسلمانان د تقوا خاوندان جوړ سي.

۴. د روژې روغتيايي گټي:

پرمختللي انساني طب دا ثابته کړې ده، چي روژه معده هوسا کوي او د هاضمې سيستم منظم او فعاله کوي او د روژه لرونکي بدن له اضافي وازگو او چريو څخه خلاصوي خو دا هغه وخت چي روژه لرونکي د روژه مات آداب په پام کي ونيسي، يو څو خرماوي او اوبه په روژه مات وځوري او کوم خوراک چي کوي په هغه کي د اعتدال لاره غوره کړي.

په حديث کي راغلي دي:

عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: صوما تصحوا. (ابن السني

والطبراني)

ترجمه:

د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی، چي رسول الله ﷺ وفرمايل: روژې

ونیسۍ چي صحت او روغتیا ومومۍ.

روژه نیول د هغه چا لپاره چي د خوږې (Sugar) په ناروغي اخته وي
طلايي چانس دی، چي د روژه لرونکي شوگر ادنی درجې ته راکښته کړي،
په دې اساس د پنکریاس غدې ته د ښې هوساینې وخت ورکوي، پنکریاس
د بدن هغه برخي دي چي انسولین تولیدوي نو کله چي خواړه تر تولید سوي
انسولین زیات و خوړل سي د پنکریاس غده د ستومانی سره مخامخ کیږي،
چي نه سي کولای خپله دنده سر ته ورسوي، ځکه خو قندیات په وینه کي
یوځای کیږي او درجه یې لوړیږي په نتیجه کي یې د خوږې ناروغي منځته
راځي.

همدا راز روژه نیول د انسان د زیات وزن په راکمولو کي هم مؤثره
ثابتيږي ځکه په اوس وخت کي زیات وزن د ډیرو ناروغيو سرچینه ده خو
په دې شرط چي د روژه مات او پېشلمي په خوراک کي د اعتدال لاره خپله
سي.

روژه یوازینی هغه وسیله ده چي انساني جسم د زهر جنو موادو او له
نقصاني او مؤذي ترسباتو څخه پاکولای سي، لکه چي یو امریکایي ډاکټر

اډوارډ بوای Edwar Boy وایي: هیڅ یوه داسي ناروغي او رنځ نسته،
چي ځواک یې د روژې په وړاندي د مقاومت توان ولري.

شیخ الاطباء ابن سینا یوه ځانگړې طریقه درلودله، چي د ناروغيو په
زیاترو حالتونو کي به یې خپل ناروغ په دې مجبورولو چي درې هفتې روژه
نیسي او بل دا چي روژه د مختلفو دځانیاتو د استعمالوونکو لپاره ښه
فرصت دی، چي خپل عمل لکه سگرېټ، نسوار، چرس او نور خطرناک
مخدات په آسانه توگه پرېږدي. همداراز د روژې د روغتیايي گټو په اړه
ډېر کتابونه لیکل سوي او خپرل سوي دي چي مؤلفین یې مسلمانان او غیر
مسلمانان دي او لوستونکي کولای سي مطالعه یې کړي، دلته همدومره
کفایت کوي.

یادونه:

د روژې نیول کومي گټي چي عصري او طب بنودلي دي دا د اسلام د
حقانیت ثبوت او د دې دین تلپاته معجزې دي، چي د هري ورځي په تېرېدلو
سره یې نړیوالو ته حقانیت ښکاره کیږي خو موږ چي روژه نیسو هدف او

موخه به مويوازي د الله تعالى د حکم تعميل، د هغه بندگي او د رسول الله ﷺ د سنت مطابعت وي، نه دا چي د روغتيا يا د بدن د وزن د کمولو په نيت دا کار سرته رسوو، ترڅو چي د اخروي اجر څخه محروم پاته نه سو، خو کوم څه چي موږ ذکر کړل دا د روژې اضافه دنيوي گټي دي او د هغې د فرضيت ځيني الهي حکمتونه دي.

د روژې رکن يا فرض

د نس او فرج د شهوتونو څخه لاسنيوی د روژې رکن دی. يا په بل عبارت د خوراک، چنباک او جماع نه کول په روژه کي فرض دي. يعني هغه شيان چي رژه ماتوي د هغو څخه په کلکه ډډه کول فرض دي. په خوړلو او چنبلو کي دا هم شامل دي چي معدې ته په يوه بله طريقه سره خواړه يا درمل ورسول سي او د بنځي سره په کوروالي کي هغه ټول صورتونه شامل دي چي په هغه سره انسان په اراده سره نفساني خواهش پوره کړي.

د روژې وخت

د صبح صادق څخه شروع او د ماښام د لمر لوېدو پوري ختمیږي.

د روژې مستحبات او آداب

۱. د لمر لوېدلو سره سم تر لمانځه مخکې روژه ماتول (ځنډول یې مکروه او بې حایه بزرګي ده، البته چي وریځ نه وي). (شرح التنویر و ردالمختار، ج ۱، ص ۱۸۳)

۲. په لندو یا وچو خورماګانو، او که هغه نه وي بیا په اوبو سره روژه ماتول، په مالګه سره ماتول صحیح دي خو ثواب نه لري. (بهشتي زبور د زیلعي، ص ۴۴۳، ج ۱ په حواله)

۳. په تاقو شیانو د روژې ماتول.

۴. د روژې ماتولو په وخت کي ماثوري دعاګاني ویل لکه (اللهم ان لک صمت و علی رزقک افطرت).

۵. د پېشلمې په وخت کې د یو شي خوړل، که څه هم یو ګلاس اوبه یا شیدې وي.
۶. د پېشلمې ځنډول، خو دومره ناوخته نه چې روژه په شک کې کیږي. (بهشتي زېږد مراقي الفلاح علی حاشیه الطحطاوي، ۳۹۷ مخ په حواله)
۷. د چټي او بدو خبرو څخه د ژبي ساتل، (د بې کاره او ناروا شيانو د لیدلو څخه د سترګو ساتل لکه پرډیو بڼځو ته کتل، فلم کتل او داسې نور حرام کارونه لکه غیبت، درواغ، چغلي او داسې نور...) نو دا ټول په هر حالت کې حرام دي، او ځان ساتل ورڅخه واجب دي او په رمضان المبارک کې ورباندې خاص ټینګار سوی دی.
۸. خپلوانو، غریبانو او اړو خلکو ته خیراتونه ورکول، په روغتونونو کې د مریضانو پوښتنه کول او د هغوی سره مالي کمک کول او تر خپله وسه د علم طلب کول، د دیني مدارسو سره مرسته کول، د قرآن کریم په تلاوت، په درود ویلو، په ذکر کولو او نورو عباداتو کې شپه او ورځ تېرول او اعتکاف کول. (کتاب الفقه، لومړۍ ټوک، ۹۳۷ مخ)
۹. په روژه کې د شطرنج په لوبه سره وخت تېرول د روژې ثواب له منځه وړي. (فتاوی دارالعلوم دیوبند، ۶ ټوک، ۳۴۰ مخ)

نیت:

په زړه کې د روژې نیولو قصد او اراده کول کفایت کوي، ځکه د نیت ځای زړه دی خو که په خوله نیت وکړي دا هم بڼه خبره ده دا چې ووايي: اې الله زه به سبا روژه نیسم او د نیت عربي الفاظ دا دي: (بصوم غد نويت من شهر رمضان).

مسئله:

په روژه کې تراویح کول مؤکد سنت دي، د نارینه او ښځینه دواړو لپاره او نه کول یې گناه لري، خو دومره دي چې پر ښځو جماعت کول مؤکد سنت نه دي بلکې یوازې به یې کوي او حتماً به یې کوي. (کفایت المفتي، ۲ ټوک، ۳۶۱ مخ. فتاوی دارالعلوم دیوبند، ۴ ټوک، ۲۵۵ مخ، د رد المختار ۱ ټوک، ۶۶ مخ په حواله)

هغه شیان چې روژه فاسدوي خو یوازې قضاء لازموي. په کومو شیانو چې روژه فاسدېږي هغه دوه ډوله دي:

- (۱) یو هغه چې په هغه سره یوازې قضاء لازميږي.
- (۲) بل هغه چې په هغه سره کفاره او قضاء دواړه لازميږي.

هغه شيان چي په هغه سره يوازي قضاء لازمېږي

۱. يو چا په زوره د روژاتي په خوله کي يوه څه واچول او هغه د ده د ستوني څخه تېر سول نو د دې روژې قضاء به راوړي.

۲. د يو چا روژه په ياد وي خو د خولې پرېمينځلو په وخت کي بې اختياره اوبه ځني تيري سي نو د دې روژې قضاء به راوړي. (شرح التنوير و رد المختار ۱۶۲ مخ، ۲ ټوک)

۳. که چا په قصداً په ډکه خوله قی وواهه او يا يې په خوله کي لږ قی راغی او هغه يې تېر کړ نو د دې روژې قضاء به راوړي. (اسلامي فقه، ۲۵۵ مخ)

۴. که د چا په غاښو کي د ډوډۍ ټوټه يا د غوښي ريښه پاته وه او د سهار وروسته يې په لرگي يا بل شي د غاښو څخه جلا کړه او تېره يې کړه يا خپله تر ستوني تېره سوه نو که دا ټوټه د نخود د دانې څخه کوچنۍ وه پروا نه لري او که چيري د نخود د دانې په اندازه او يا تر هغه زياته وه نو بيا د دې روژې قضاء راوړل واجب دي. البته دا په هغه صورت کي چي دننه په خوله کي وي او تېر يې کړي خو

که چیري یې د باندي راوايستی وروسته یې تېر کړي نو که دا شی ترنخود لوی او که کوچنی وي قضاء واجب ده. (بهشتي زبور، ج ۱، دریمه حصه د شرح التنویر، د دوهم ټوک د ۱۹۷ مخ په حواله)

۵. په غوږ کي تېل اچول، يعني په غوږ کي تېل اچول روژه ماتوي، نو قضاء یې واجب ده خو د اوبو ننوتل روژه نه ماتوي، ځکه هغه فايده نه لري. (اسلامي فقه، ۲۲۶ مخ، بهشتي زبور د شرح البدايه، لومړي ټوک ۲۰۲ مخ په حواله)

۶. په پزه یو شی کښول یا سوږ کول او هغه ترستوني تېرېدل روژه ماتوي، البته خارجي شی یا دوا، نو د هغې روژې قضاء به راوړي خو هغه څه چي د پزي دننه وي لکه گړنگ هغه روژه نه ماتوي. (بهشتي زبور)

۷. د غاښو څخه راوتلې وینه که چیري د لارو (ناړو) څخه زیاته وي د هغې تېرېدل روژه فاسدوي او د هغې روژې قضاء واجب ده او که وینه د ناړو سره برابره وه هم روژه ماتوي نو د هغې قضاء باید راوړي. (فتاوی رحیمیه، ۳ ټوک، ۱۰۸ مخ، د عالمگیری په حواله)

۸. که یو چا په هېره سره یو څه وخورل یا یې وچښل که څه هم په هېره سره روژه نه ماتېږي خو د ده د ناپوهۍ په خاطر فکر وکړ چي روژه خوماته سوه بیا یې خوراک او چښاک وکړ نو د همدغي روژې قضاء به راوړي. خو که چیري دا مسئله

ور معلومه وه او بيايي په هېره د خوراک کولو وروسته په قصد روژه ماته او جماع يې وکړه نو قضاء او كفاره دواړه ورباندي لازميږي. (بهشتي زېور د شرح التنوير د ۱۵۰ مخ په حواله)

۹. د صبح صادق وروسته يې دا خيال وکړ، چي اوس لا وخت پاته دی او بيا يې خوراک او چنباک وکړ نو د هغې روژې قضاء لازمه ده. (فتاوی دارالعلوم ديوېند، ۶ ټوک، ۴۲۲ مخ د ردالمختار ۲ ټوک ۱۵۸ مخ په حواله)

۱۰. د لمر پرېوتو څخه مخکي په دې خيال سره روژه ماتول، چي لمر پرېوتلی يا لوېدلی دی خو وروسته ور معلومه سوه چي لمر نه دی لوېدلی نو يوازي به د همدغي روژې قضاء راوړي. (فتاوی دارالعلوم ديوېند، ۶ ټوک، ۲۳۶ مخ د هداية ۱ ټوک ۲۰۷ مخ په حواله)

سوال: د روژې په حال کي د مخ د غاښ يا د زامي د غاښ کښل او يا په خوله کي دوا اچول روا دي که نه؟

جواب: د سخت ضرورت په خاطر د غاښ کښل روا دي او بې ضرورته مکروه دي، که وينه يا دوا نس ته تېره سي او تر ناږو زياته يا ورسره برابره وي او د هغو (د وينې او دوا) خوند په حلق کي معلوم سي نو بيا روژه ورباندي ماتيږي او يوازي قضاء واجب ده. (احسن الفتاوی، ۶ ټوک، ۴۲۶ مخ د ردالمختار ۲

ټوک ۱۰۷ مخ په حواله)

سوال: که ناروغ روژه ونیسي او صحت او روغتیا ته یې د نقصان رسېدلو اندېښنه وي او د طبیب (ډاکټر) رایه دا وي، چي دی دي روژه هرو مرو وخوري نو آیا مریض روژه خوړلای سي که نه؟

جواب: داسي مریض ته د روژې د خوړلو شرعاً اجازه ده، د ناروغ غالب گمان یا د مسلمان طبیب خبر ورکولو د دې شرعي رخصت لپاره کفایت کوي البته د صحت وروسته به یې قضاء راوړي. (فتاوی دارالعلوم، ۶ ټوک، ۳۳۱ مخ)

سوال: که یو څوک د روژې تر نیولو وروسته ناروغ سو او حالت یې خراب و، که څه هم د مرگ وېره نه وه او ډاکټر دوا د خوړلو لپاره ورکړه چي ته یې همدا اوس وخوره آیا دا کار جایز دی؟

جواب: که د روژې د نه ماتولو په صورت کي د ناروغۍ د ډېروالي وېره وه یا د مرگ خطرو، نو د روژې ماتول ورته جایز دي او بیا دي د دې روژې قضاء راوړي، او که په پېچکاري لگولو یې تداوي کېدله نو بیا د روژې ماتول روا نه دي. (احسن الفتاوی، ۴ ټوک، ۴۲۲ مخ)

مسئله:

د روژې په مياشت کې که د چاروژۀ اتفاقاً ماته سوه لکه په پورتنیو ځینو صورتو کې نو د روژې د ماتېدو وروسته هم څه خوړل او چنبل بڼه نه دي، بلکې ټوله ورځ د روژۀ دار په شان تېرول واجب دي. (بهشتي زېور، د مراقی الفلاح علی حاشیه الطحطاوي د ۳۹۵ مخ په حواله)

هغه شیان چې روژه ماتوي، قضاء او کفاره دواړه

لازموي

۱. د رمضان په روژه کې په قصد سره خوراک او چنباک کول یا نس او معدې ته داسې شې داخلول چې انسانان دهغه د خوراک او دوا لپاره کاروي.
۲. د رمضان په روژه کې جماع (کوروالی) کول یا د بلي بڼې سره بدفعلي کول، لواطت کول د روژې قضاء او کفاره دواړه لازموي، که مني ووزي او که نه ووزي. کله چې د سړي د خاص اندام سر دنده سو نو روژه ماته سوه، دا که د مخ د خوا وي او که د شا د خوا فرق نه لري او د قضاء او کفارې واجبېدل پر فاعل او مفعول دواړه ده. (درمختار، اټوک، ۱۵۱ مخ) (بهشتي زېور ۳ حصه، ۱۲ مخ، هدایه، ۱ ټوک، ۴۰۲ مخ).

مسئله:

که څوک د رمضان په روژه کي چلم، سگرېټ، چرس وڅکوي روژه يې ماته ده قضاء او کفاره دواړه ورباندي واجب ده. (بهشتي زېور، د شرح التنوير ټوک، ١٤٩ مخ په حواله او فتاوی دارالعلوم ديو بند)

کفاره:

کفاره داده چي اول خويو غلام آزاد کړي که يې دا په وسه نه وه، ځکه اوس غلامان (مريان) هم نسته نو بيا دي پر له پسې شپته روژې ونيسي او که يې دا هم د شرعي عذر له کبله په وس کي نه وه نو بيا دي شپته مسکينانو ته سهار او ماښام خواړه ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ديو بند، ٦ ټوک، ٤٤٦ مخ، د ردالمختار ٢ ټوک، ١٤٧ مخ په حواله)

هغه شيان چي روژه نه ماتوي بلکي مکروه کوي يې

۱. د يوشي خوند کتل هغه وخت چي هغه تر معدې نه رسيږي خو که د يو شي د خوند کتلو ضرورت و، مثلاً د يوې ښځې مېړه (خاوند) سخت طبيعته و نو د هغې لپاره د ډېک خوند کتل د مکروه والي پرته روا دی د نانوای او اشپز حکم همدا دی.

۲. د خپلي مېرمنې څخه خوله (مچه اخستل).

۳. په خوله کي د راټولو سوو نارو تېرول مکروه دي، ځکه چي د روژې ماتېدلو وېره ورسره سته.

۴. تر صبح صادق وروسته په جنابت کي پاته کېدل مکروه دي، ښه داده چي په شپه کي غسل وکړل سي. (کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه، اټوک، ۹۲۳ مخ)
۵. رڼگ وهل، ناروغ ته خپله وينه ورکول هم مکروه دي.

۶. غيبت کول، درواغ ويل، جنگ جگړه کول، ښکتنځل کول هر وخت حرام دي خو په روژه کي يې گناه نوره هم زياتيږي او مکروه کاردی.

۷. په روژه کي د غاښو د پوډرو، دوا او سکرو کارول او په هغه سره د غاښو

پرېول هم مکروه دي. (جواهر الفقه، ١ ټوک، ٣٧٩ مخ)

٨. د مېرمنې سره داسې مینه کول چې شهوت په حرکت راولي لکه د هغې ښکلول، لاس ورباندې تېرول او بار بار ورته کتل مکروه دي، او که د دغو څخه د جماع او انزال بېره وه، نو بیا دغسې کول حرام دي. (کتاب الفقه، ١ ټوک، ٩٢٧ مخ)

٩. بې عذره د یو شي ژوول خو که مور ماشوم ته ډوډۍ ژوول غوښتل او بل څوک نه وه رواه دي.

١٠. هغه کار کول چې روژه دار ضعیف او کمزوری وي.

هغه شيان چې نه روژه ماتوي او نه یې مکروه کوي

١. د مسواک وهل.

٢. په سر یا برېتونو تېل لگول.

٣. په سترگو کې رانجه یا دوا اچول.

٤. خوشبویي شيان بویول لکه عطر او گلان.

٥. د گرمۍ یا تندې په خاطر غسل کول.

۶. د ستني (پېچکاری) لگول. (جدید فقهي مسائل، فتاوی دارالعلوم دیوبند).

۷. په هېره سره خوراک او چنباک کول.

۸. په غیر اختیاري ډول حلق (ستوني) ته د لوگي، مچ، غوماشي او داسي نورو ننوتل. خو چلم، سگرېټ او چرسو دود کښول روژه ماتوي او کفار ه هم لازمي.

۹. په غوږ کي په قصد یا خطا د اوبو داخلېدل.

۱۰. په خوب کي د شیطان تېرایستل (احتلام).

۱۱. د غاښو څخه د ویني وتل خو په دې شرط چي نس ته ولاړي نه سي.

۱۲. په خوله اوبه گرځول په پزه کي اوبه اچول که څه هم د اوداسه نه بغیروي.

۱۳. پر بدن باندي د زیات لوند ټوکر اچول او په هغه سره د بدن سرول، اړېشن

کول چي روژه لرونکی پکښي کمزوری نه سي. (کتاب جواهر الفقه ۱ ټوک)

۱۴. د ارادې نه پرته قی وهل روژه نه ماتوي. هغه که لږ وي او که ډېر خو په قصد

سره قی وهل روژه ماتوي البته په ډکه خوله سره. يعني قی چي په ډکه خوله نه وي

روژه نه ماتوي. (بهشتي زبور، ۳ حصه، ۱۲ مخ د فتاوی هندیه ۱ ټوک، ۲۰۲ مخ

په حواله)

هغه عذرونه چي له امله يې د روژې د نه نيولو اجازه ده

دا داسي مجبوري دي چي په رمضان المبارک کي د هغو په وجه اسلامي شريعت د روژې د نه نيولو اجازه ورکړې ده.

۱. لکه يو چا ته د ناروغۍ په خاطر د روژې نيولو قدرت نه وي، يا د مرض د زياتېدلو سخته وېره وي، نو روژه نيول اسلامي شريعت ورته روا کړې ده، خو د هغو روژو قضايي لازمه ده، ليکن فقط پخپل زړه کي د داسي خيال کولو څخه روژه پرېښوول صحيح نه ده بلکي هغه وخت چي يو دينداره او مسلمان طبيب (ډاکټر) ورته ووايي چي تاته روژه ښه نه ده، نيول يې تاوان درته کوي نو بيا دي يې نه نيسي. (بهشتي زېور، ردالمختار و شرح التنوير ۱۸۵-۱۸۶ مخونه)

۲. د کومي مېرمنې چي کوچنۍ په نس وي او د روژې نيولو په وجه هغې ته يا د هغې کوچني ته د تاوان رسېدو وېره وي نو روژه دي نه نيسي وروسته دې بيا قضا راوړي.

۳. که کومه مېرمن خپل يا پردي کوچني ته شيدې ورکوي، نو که هغه روژه ونيسي د کوچني لپاره شيدې ختمېږي او کوچني ته تکليف رسيږي نو هغه دي (۴۰)

روژه نه نيسي وروسته دې بيا قضاء راوړي. (اسلامي فقه، ۲۹۲ مخ، د روژې مسئلې، ۱۸۰ مخ، د محمدرفعت قاسمي ليکنه)

خو که د شيدو ورکونکي مېرمني خاوند مالدار و او بله دايمي يې مقررولای سواي چي دغه کوچني ته شيدې ورکړي نو بيا د دې لپاره روژه خوړل روا نه دي، ليکن که کوچني د بل چا شيدې نه رودلې نو بيا د دې لپاره خوړل روا دي. (بهشتي زېږد ردالمختار د ۲ ټوک د ۱۸۶ مخ په حواله)

مسئله:

که چيري کوچني وچي شيدې چنبلاي سواي او تاوان يې هم نه ورته کاوه نو په دې صورت کي مور روژه نه سي خوړلاي او د روژې نيول ورباندي فرض ده. (اسلامي فقه، ۲۳۰ مخ، د مجيب الله ندوي ليکنه)

۴. هغه شرعي مسافر چي لږ تر لږه د ۴۸ ميلو او ۹۶ كيلومتره سفر په نيت له کوره وتلی وي د هغه لپاره د شريعت د لوري اجازه ده چي روژه ونه نيسي، خو که په سفر کي تکليف او سختي نه وه، نو بيا ښه داده چي په سفر کي روژه ونيسي، ځکه الله تعالی ﷻ فرمايي: وان تصوموا خير لکم (سورة بقره ۱۸۳ رکوع).

نو معلومه سوه چي په هغه سفر کي چي تکليف نه وي د هغې روژې د

نيولو فضيلت خپله الله تعالى ﷻ بيان کړی دی. (فتاوی دارالعلوم دیوبند، ۶ ټوک، ۴۷۲ مخ. د ردالمختار ۲ ټوک ۱۶۰ مخ په حواله)

مسئله:

په هغه حالت کې چې مسافر په سفر کې و او د روژې نيولو اراده يې نه وه خو تر غرمې (زوال) يو ساعت مخکې کورته راوړسېد نو پر هغه لازمه ده، چې روژه نيت کړي او ويې نيسي. (بهشتي زبور، د روژې مسائل محمدرفعت قاسمي)

۵. د مېرمنې لپاره په حيض او نفاس کې روژه نه نيول روا دي خو قضاء به يې راوړي.

پورتنې هغه شرعي عذرونه دي چې الله تعالى ﷻ د خپل لوی رحمت په خاطر خپلو بندگانو ته ورمعاف کړي دي، ځکه د اسلام دين ډېر پراخ او د اسانۍ دين دی نو د يو مسلمان لپاره هيڅکله دا نه بنيایي چې د دغو عذرونو لپاره حيلې، پلمې او بهانې جوړي کړي. د ردالمختار ۲ ټوک، ۱۵۸ مخ کې ليکل سوي دي، چې: شرعي مسافر او شرعي ناروغ ته د روژې پرېښوول صحيح دي او حيله او پلمه کول مذموم او ډېر بد عمل دی. (د روژې مسائل ۱۴۹ مخ).

نو د روژې څخه د خلاصون په خاطر سفر کول یا ځان پر ناروغۍ اچول
ډېر بد او خطرناک کار دی.

مسئله:

که یوه مېرمن د رمضان د روژې په ورځ پاکه سوه، نو تر ماښامه ورته د
څه شي خوړل او چښل روانه دي او تر روژه مات پوري د روژه لرونکي په څېر پاته
کېدل ورته واجب دي. خو دغه ورځ يې په روژه کې نه حسابل کېږي بلکې د دې
روژې قضاء به راوړي. (بهشتي زوېر، دوهمه حصه، ۱۶ مخ، د شرح وقایه ۳۱۶
مخ په حواله)

مسئله:

که د نیمایي ورځې وروسته د یوې مېرمنې حیض پیل سو نو روژه ماته
سوه، نو تر پاکۍ وروسته به د دغې روژې قضاء راوړي. (بهشتي زوېر دوهمه
برخه ۵۹ مخ، د جوهرۃ النيرة ۱ ټوک ۳۲ مخ په حواله)

گرانو مسلمانانو!

دغه کتاب مه محدودوئ یوازې یې د ځان سره مه ساتئ.

د هر سواد لرونکي مسلمان دا دیني مسئولیت دی، چې دغه مسائل نورو مسلمانانو او د کور غړو

ته په ډېر دقت ولولي، ترڅو په ثواب کې شریک سي.

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library